

Zadeva C-515/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

20. avgust 2021

Predložitveno sodišče:

Court of Appeal (Irska)

Datum predložitvene odločbe:

30. julij 2021

Pritožnik:

PH

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Minister for Justice and Equality

[...] (ni prevedeno) [postopkovna dejanja, na podlagi katerih je Court of Appeal (pritožbeno sodišče) odredilo, da se nerešena vprašanja predložijo Sodišču Evropske unije]

[...] (ni prevedeno) [imena pravnih svetovalcev strank]

COURT OF APPEAL (PRITOŽBENO SODIŠČE)

[...] (ni prevedeno) [nacionalna številka zadeve in sestava senata]

**V ZADEVI, KI SE NANAŠA NA EUROPEAN ARREST WARRANT ACT
2003 (zakon o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003)**

(KAKOR JE BIL SPREMENJEN)

MED

MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY

[...] (ni prevedeno) nasprotna stranka v pritožbenem postopku

IN

PH

[...] (ni prevedeno) pritožnik

PREDLOG ZA SPREJETJE PREDHODNE ODLOČBE

V SKLADU S ČLENOM 267

POGODBE O DELOVANJU EVROPSKE UNIJE

Predložitveno sodišče

- 1 Ta predlog vloga Court of Appeal (pritožbeno sodišče) [...] (ni prevedeno)
[...] (ni prevedeno)

Stranki in njihovi zastopniki

- 2 Stranki v tem postopku sta:

Minister for Justice and Equality (v nadaljevanju: minister), [...] (ni prevedeno)

PH (v nadaljevanju: pritožnik) [...] (ni prevedeno) [imena pravnih svetovalcev strank]

Predmet spora o glavni stvari

- 3 Poljska zahteva predajo pritožnika na podlagi evropskega naloga za prijete (ENP), izdanega 26. februarja 2019. Z ENP se zahteva predaja pritožnika zaradi prestajanja enoletne zaporne kazni, ki mu je bila izrečena, potem ko ga je okrožno sodišče Wrocław-Śródmieście 29. maja 2015 obsodilo za kaznivo dejanje napada za zavrnitev storitve na komercialno podjetje v Wrocławu, podkrepljenega z grožnjami, da bo napad nadaljeval, če mu ne nakažejo denarnega plačila. Izvršitev kazni je bila pogojno odložena za preizkusno dobo petih let. To kaznivo dejanje je bilo storjeno januarja 2015 in je v tej predložitveni odločbi navedeno kot „prvo kaznivo dejanje“.
- 4 Pritožnik je bil obveščen o postopku zoper njega in se je udeležil obravnave pred okrožnim sodiščem. Zoper svojo obsodbo ali izrečeno kazen ni vložil pritožbe.
- 5 Okrožno sodišče v Bydgoszczyju je 21. februarja 2017 pritožnika spoznalo za krivega kaznivega dejanja vloma v bivalno prikolico in tatvine predmetov iz nje. Pritožnik je bil za to kaznivo dejanje obsojen na 14-mesečno zaporno kazen, ki je v tej predložitveni odločbi navedena kot „drugo kaznivo dejanje“.
- 6 Drugo kaznivo dejanje je bilo storjeno v preizkusni dobi za kazen, izrečeno za prvo kaznivo dejanje, in na tej podlagi je okrožno sodišče Wrocław-Śródmieście 16. maja 2017 v skladu s členom 75.1 kazenskega zakonika odredilo izvršitev enoletne kazni (v nadaljevanju: sklep o izvršitvi). Člen 75.1 določa, da „[s]odišče

odredi izvršitev kazni, če obsojeni storilec med preizkusno dobo stori namerno kaznivo dejanje, podobno kaznivemu dejanju, za katero je bil veljavno in pravnomočno obsojen na zaporno kazen“. Člen 75.1 je na prvi pogled zavezujoč, odreditveni pravosodni organ pa se sklicuje na odredbo za prestajanje izrečene kazni kot na „*obvezno*“.

- 7 Pritožnik ni vedel za obravnavo pred okrožnim sodiščem v Bydgoszczyju februarja 2017 in na njej ni bil osebno navzoč niti ga ni zastopal pravni zastopnik. Prav tako ni bil seznanjen z nadaljnjim postopkom pred okrožnim sodiščem Wroclow-Śródmieście, ki je pripeljal do sklepa o izvršitvi, in na obravnavi 16. maja 2017 ni bil osebno navzoč niti ga ni zastopal pravni zastopnik.
- 8 Okrožno sodišče Wroclow-Śródmieście je 26. februarja 2019 izdalo ENP. Z njim se zahteva predaja pritožnika le za prvo kaznivo dejanje. Predaja se ne zahteva za drugo kaznivo dejanje.
- 9 Okrožno sodišče v Bydgoszczyju je v odgovoru na prošnjo High Court (višje sodišče) pojasnilo, da se je rok, v katerem bi se lahko pritožnik pritožil zoper obsodbo za drugo kaznivo dejanje, iztekel. Vendar ima po navedbah tega sodišča vsaka stranka možnost „*vložiti izredno pravno sredstvo (sprememba, predlog za obnovo postopka)*“. O navedenem postopku niso bile predložene dodatne informacije. Iz informacij, ki jih je predložil odreditveni pravosodni organ, je jasno razvidno, da bo sklep o izvršitvi veljal še naprej, razen če in dokler se ne odredi odložitev izvršitve sklepa z dne 21. februarja 2017.
- 10 Začasno stališče sodišča je, da sojenje pritožniku in njegova obsodba v nenavzočnosti za drugo kaznivo dejanje nista bila v skladu s členom 6 [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin] EKČP ali (kolikor se uporabljata) členoma 47 in 48 Listine. Iz informacij, ki so trenutno na voljo, ni mogoče sklepati, da se je pritožnik odpovedal svoji pravici biti navzoč na navedenem sojenju. Prav tako je začasno stališče sodišča, da če je treba sojenje pritožniku za drugo kaznivo dejanje in/ali poznejšo obravnavo, ki je pripeljala do izdaje sklepa o izvršitvi, dejansko šteti za „*sojenje, ki se je zaključilo z odločbo*“ za namene predaje v obravnavanem primeru, zahteve iz člena 4a Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (v nadaljevanju: Okvirni sklep)/člena 45 European Arrest Warrant Act 2003 (zakon o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003) (kakor je bil spremenjen) (v nadaljevanju: zakon iz leta 2003) ne bi bile izpolnjene. Dejansko vprašanje [...] (ni prevedeno) v pritožbenem postopku je, ali so take zadeve načeloma sploh upoštevne za odločitev o predaji. Če se ugotovi, da je tako, je nato morda potrebna nadaljnja preiskava, preden se dokončno presodi, ali bi bilo treba glede na dejansko stanje predajo dejansko zavrniti.
- 11 Navedenih je bilo več različnih razlogov za ugovor zoper predajo, ki pa jih je High Court (višje sodišče) vse zavrnilo. Za namene tega predloga za sprejetje predhodne odločbe sta upoštevna samo dva povezana razloga za ugovor:

1. Pritožnik trdi, da v okoliščinah, v katerih je zaporna kazen, ki mu je bila izrečena za prvo kaznivo dejanje (to je kazen, zaradi katere se zahteva njegova predaja), izvršljiva le zaradi njegove poznejše obsodbe za drugo kaznivo dejanje, ki je nato pripeljala do sklepa o izvršitvi z dne 16. maja 2017, postopki, ki so pripeljali do navedene obsodbe in izdaje sklepa o izvršitvi, pomenijo „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“ za namene člena 4a(1) Okvirnega sklepa, ki je v irsko pravo prenesen s členom 45 zakona iz leta 2003. Pritožnik na tej podlagi trdi, da bi bilo treba njegovo predajo zavrni, ker so navedeni postopki potekali v njegovi nenavzočnosti in zato ne velja nobeden od pogojev iz člena 4a(1)/člena 45.
2. Pritožnik trdi, da mu je bila v postopkih, ki so pripeljali do njegove obsodbe za drugo kaznivo dejanje in izdaje sklepa o izvršitvi, kršena [pravica do poštenega sojenja] [...] (ni prevedeno), ki jo zagotavlja člen 6 [...] (ni prevedeno) EKČP [...] (ni prevedeno). Ker so bili postopki izvedeni v njegovi nenavzočnosti in ker je očitno, da pritožnik ne bo upravičen do ponovnega sojenja ali [do] kakršne koli pritožbe, ki bi lahko v primeru njegove predaje pripeljala do spremembe obsodbe ali naloga za izvršitev, pritožnik zatrjuje, da bi bila odreditev njegove predaje z izvršitvijo ENP „očitna kršitev“ člena 6 EKČP ter členov 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter da v takih okoliščinah člen 37 zakona o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003 zahteva, da to sodišče njegovo predajo zavrne.
12. Minister te razloge izpodbija. Kar zadeva točko 1 zgoraj, minister trdi, da je iz sodbe z dne 22. decembra 2017, Samet Ardic, C-571/[17] PPU, EU:C:2017:1026 (v nadaljevanju: Ardic), jasno razvidno, da niti postopki, ki so pripeljali do obsodbe pritožnika za drugo kaznivo dejanje, niti poznejši postopki, ki so pripeljali do izdaje sklepa o izvršitvi, ne pomenijo „sojenja, ki se je zaključilo z odločbo“ za namene člena 4a/člena 45, ker je bilo sojenje za ta namen sojenje pred okrožnim sodiščem Wrocław-Śródmieście, ki se je 29. maja 2015 končalo z njegovo obsodbo in izrekom kazni za prvo kaznivo dejanje. Zahteve iz člena 4a/člena 45 so bile v zvezi z navedenim sojenjem in sklepom v celoti izpolnjene, saj je bil pritožnik navzoč na okrožnem sodišču. Minister je nadalje navedel, da je bil sklep o izvršitvi, ki ga je navedeno sodišče nato izdalo po obsodbi pritožnika za drugo kaznivo dejanje, le ukrep v zvezi z načini izvršitve zaporne kazni in ni vplival na „naravo ali obseg“ zaporne kazni, ki je bila pritožniku predhodno izrečena, potem ko je bil obsojen za prvo kaznivo dejanje. Kar zadeva točko 2 zgoraj, minister trdi, da postopki, ki so pripeljali do obsodbe pritožnika za drugo kaznivo dejanje in nato do izdaje sklepa o izvršitvi, niso upoštevni za odločitev, ali naj se ENP izvrši ali ne. Tudi če je šlo za kršitev člena 6 (pri čemer minister ne priznava nobene take kršitve), o katerem koli pravnem sredstvu odločajo sodišča odreditvene države (in [...]) (ni prevedeno) to sodišče bi moralo predpostavljati, da bi imel pritožnik, če bi bil predan, na voljo učinkovito pravno sredstvo), vsaka taka kršitev pa ni dosegla praga resnosti kaznivega dejanja, ki bi lahko utemeljil odstopanje od splošnega stališča Okvirnega sklepa, da je treba naloge izvršiti.

Upoštevni predpisi

The European Arrest Warrant Act 2003 (zakon o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003) (kakor je bil spremenjen)

- 13 Z zakonom o evropskem nalogu za prijetje iz leta 2003 (kakor je bil spremenjen) je v irsko pravo prenesen Okvirni sklep.
- 14 S členom 45 zakona iz leta 2003 se izvaja možnost, ki jo imajo države članice na podlagi člena 4a. Ta člen določa, da se „[o]seba [...] na podlagi tega zakona ne preda, če ni bila osebno navzoča v postopku, ki se je zaključil z obsodbo ali ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, in je bil zanjo izdan evropski nalog za prijetje, razen če so na tem nalogu navedene zadeve, zahtevane v podtočkah 2, 3 in 4 točke (d) obrazca naloga v Prilogi k Okvirnemu sklepu, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ.“ Točke 3.1a, 3.1b, 3.2 in 3.3 ustrezajo členu 4a(1)(a)–(d) (Člen 45 je v celoti naveden v Prilogi k tej predložitveni odločbi).
- 15 Člen 37(1) zakona iz leta 2003 (med drugim) določa:
- „Oseba se na podlagi tega zakona ne preda, če
- (a) njena predaja ne bi bila združljiva z obveznostmi države na podlagi (i) Konvencije ali (ii) Protokolov h Konvenciji.“

Listina

- 16 Člen 47(2) Listine določa:
- „Vsakdo ima pravico, da o njegovi zadevi pravično, javno in v razumnem roku odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom predhodno ustanovljeno sodišče. Vsakdo ima možnost svetovanja, obrambe in zastopanja.“
- 17 Člen 48(2) določa:
- „Vsakemu obdolžencu je zagotovljena pravica do obrambe.“

Okvirni sklep

- 18 V uvodni izjavi 12 Okvirnega sklepa je (med drugim) navedeno, da sklep „spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije zlasti Poglavlje VI Listine.“
- 19 Člen 4a Okvirnega sklepa (vstavljen s členom 2 Okvirnega sklepa 2009/299/PNZ) določa:

„Izvršitveni sodni organ lahko prav tako zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan za izvršitev zaporne kazni ali ukrepa, ki vključuje odvzem prostosti, če oseba ni bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo, razen če je v evropskem nalogu za prijetje navedeno,

da je bila oseba v skladu z dodatnimi procesnimi zahtevami, določenimi v nacionalnem pravu odreditvene države članice:

(a) pravočasno:

(i) osebno povabljena in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo ali kako drugače uradno obveščena

in

(ii) bila obveščena, da se sodba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži,

ali

(b) je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal,

(c) potem ko ji je bila vročena odločba in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preučijo, in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe:

(i) izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe,

ali

(ii) ni zahtevala ponovnega sojenja ali vložila pritožbe v ustreznem roku,

ali

(d) ji odločba ni bila osebno vročena, ampak:

(i) ji bo osebno vročena nemudoma po predaji in bo izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preučijo [preuči,] in ki lahko privede do spremembe prvotne odločbe

in

(ii) bo obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, kakor je navedeno v zadevnem evropskem nalogu za prijetje.“

Upoštevna sodna praksa

- 20 Sodišče je člen 4a preučilo v sodbi Ardic. V njej je Sodišče razsodilo, da če je bila stranka spoznana za krivo storitve kaznivega dejanja in ji je bila izrečena zaporna

kazen, katere izvršitev je bila pozneje delno odložena pod določenimi pogoji, je treba pojem „sojenje, ki se je zaključilo z odločbo“ za namene člena 4a „razlagati tako, da ne zajema poznejšega postopka o preklicu te pogojne odložitve izvršitve kazni zaradi kršitev navedenih pogojev med preizkusno dobo, če se z odločbo o preklicu, sprejeto v tem postopku, ne spreminjata niti narava niti raven prvotno izrečene kazni“.

- 21 Irska sodišča so že večkrat obravnavala merilo za ugotovitev, ali bi bilo treba predajo zavrniti na podlagi člena 37 zakona iz leta 2003. V sodni praksi je poudarjen visok prag za zavrnitev. Supreme Court (vrhovno sodišče, Irska) je v sodbi *Minister for Justice proti Stapleton* [2007] IESC 30, [2008] 1 IR 669, navedlo, „da morajo sodišča izvršitvene države članice pri odločanju o izdaji naloga za predajo izhajati iz predpostavke, da sodišča odreditvene države članice, kot zahteva člen 6(1) Pogodbe o Evropski uniji, upoštevajo [...] človekove pravice in temeljne svoboščine“ (točka 70). Supreme Court (vrhovno sodišče) je v sodbi *Minister for Justice and Equality proti Celmer* [2019] IESC 80, [2020] 1 ILRM 121 – v kateri se je argument zoper predajo opiral predvsem na člena 47 in 48(2) Listine – opredelilo merilo v smislu, da bi bila zahtevani osebi v primeru predaje kršena „bistvena vsebina njene temeljne pravice do poštenega sojenja“. Sodišče je navedeno merilo izpeljalo iz sodbe velikega senata z dne 25. julija 2018, L.M., C-216/18 PPU, EU:C:2018:586.
- 22 V sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice je poudarjen uveljavljen in temeljni značaj pravila, ki prepoveduje sojenje in obsodbo v nenavzočnosti, razen če ga spremlja pravica do ponovnega sojenja: sodbe *Stoichkov proti Bolgariji* (9808/02) 44 EHRR 14, *Sejdovic proti Italiji* (56581/00, 2006) in *Othman proti Združenemu kraljestvu* (8139/09) (2012) 55 EHRR 1). Dolžnost pogodbenih strank, da obdolžencu zagotovijo pravico do navzočnosti v sodni dvorani – bodisi med prvim sojenjem zoper njega bodisi med ponovnim sojenjem – „je eden bistvenih elementov člena 6“ (sodba *Sejdovic*, točka 84). ESCP je v sodbi *Othman* opozorilo, da je „ustaljena sodna praksa Sodišča, da lahko odločitev o izgonu ali izročitvi izjemoma sproži vprašanje v zvezi s [členom 6 EKČP], če je bil ubežnik v državi prosilki deležen ali bi lahko bil deležen očitnega odrekanja sodnega varstva“ (točka 258). Nadalje je ugotovilo, da je Sodišče navedlo, da „lahko določene oblike nepoštenosti pomenijo očitno odrekanje sodnega varstva“ vključno z „obsodbo v nenavzočnosti brez možnosti poznejše ponovne odločitve o dejanski in pravni utemeljenosti obtožbe“ (točka 259).
- 23 Po irskem pravu „[n]ič ne more biti jasnejše kot načelo, da mora vsakdo, ki je obtožen kaznivega dejanja in želi uveljavljati katero koli pravico, zagotovljeno v členu 38.1 ustave, ki prepoveduje vsakršen kazenski postopek ‚razen v skladu s pravom‘, biti obveščen o datumu in kraju sojenja“ (sodba *O’ Brien proti Coughlan* [2016] IESC 4, [2018] 2 IR 270, točka 8). Pravica obtoženca, da je navzoč v postopkih zoper njega, je označena kot „temeljna ustavna pravica obtoženca, ki bi jo morala vsa sodišča varovati in potrjevati“ (po *Murphy, J.*, v sodbi *Lawlor proti Hogan* [1993] ILRM 606, točka 610). Navedena pravica se nanaša na obravnave za izrek kazni in tudi na obravnave, ki lahko pripeljejo do

aktiviranja ali izvršitve pogojne obsodbe. Vendar pa pravica do navzočnosti ni absolutna in se ji je v nekaterih omejenih okoliščinah mogoče odpovedati.

- 24 Nazadnje, pritožnik se je skliceval še na dve drugi odločitvi Evropskega sodišča za človekove pravice, in sicer v zadevah Bohmer proti Nemčiji (37568/97) (z dne 3. oktobra 2002) in El Kaada proti Nemčiji (2130/10) (z dne 12. novembra 2015), ki naj bi dokazovali uporabo člena 6 za odločitve o izvršitvi pogojnih obsodb v nekaterih okoliščinah. Sodišče je v vsaki od navedenih odločb ugotovilo, da je šlo za kršitev domneve nedolžnosti iz člena 6(2) EKČP, če so bile aktivirane pogojne obsodbe, ker naj bi zadevna oseba storila novo kaznivo dejanje, v okoliščinah, v katerih je bilo to ugotovljeno pred končno ugotovitvijo krivde na podlagi sojenja iz člena 6.

Razlogi za predlog za sprejetje predhodne odločbe

- 25 To sodišče je podrobno razsodilo v tem postopku (navedek: [2021] IECA 209) in v zadevni sodbi so podrobno navedeni razlogi, iz katerih to sodišče meni, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe potreben za njegovo odločitev glede pritožb. Kopija navedene sodbe je priložena tej predložitveni odločbi kot **Priloga 1**.
- 26 Dejansko stanje v tej zadevi se od zadeve Ardic razlikuje z več vidikov. V nasprotju z zadevo Ardic je izvršitev zaporne kazni, izrečene pritožniku za [...] (ni prevedeno) [prvo kaznivo dejanje] (ki je bila v nasprotju z zadevo Ardic *ab initio* v celoti odložena), sprožila njegova poznejša obsodba za drugo kaznivo dejanje. Navedena obsodba je bila odločilna za aktiviranje predhodne pogojne zaporne kazni pritožnika. Še ena razlika je, da pritožnik, v nasprotju s S. Ardicom v primeru predaje nima pravice biti naknadno zaslišan (razen pravice zahtevati „izredno pravno sredstvo“). Če bo pritožnik predan, nima pravice do ponovnega sojenja za drugo kaznivo dejanje, rok za vložitev pritožbe zoper njegovo obsodbo za navedeno kaznivo dejanje pa se je iztekel. Dokler obsodba ostaja, je sklep o izvršitvi še naprej veljaven, tako da bo moral prestati zaporno kazen, v zvezi s katero se zahteva njegova predaja.
- 27 Kljub temu bi lahko rekli, da je sklep o izvršitvi le „odločitev v zvezi z izvršitvijo ali uporabo predhodno izrečene zaporne kazni“ in da niti navedeni sklep niti obsodba pritožnika za drugo kaznivo dejanje ni imela namena ali učinka spremeniti naravo ali obseg zaporne kazni, ki mu je bila izrečena za prvo kaznivo dejanje. Čeprav je odločitev za aktiviranje predhodne pogojne obsodbe očitno imela pomembne posledice za zadevno osebo, je bilo v sodbi Ardic ugotovljeno, da taka odločitev ne spreminja narave ali obsega obsodbe. Na tej podlagi bi lahko navedli, da iz tega sledi, da natančna narava sprožitvene odločbe – bodisi odločitve o preklicu pogojnega odpusta zaradi kršitve pogojev odpusta kot v zadevi Ardic bodisi odločitve o aktiviranju predhodne pogojne obsodbe zaradi nove kazenske obsodbe, kot tukaj – ni bistvena.

- 28 Sodišče hkrati meni, da so v tej zadevi predstavljene okoliščine veliko tesneje povezane s členom 6 EKČP (in členoma 47 in 48(2) Listine, ki se v tem primeru uveljavljata glede na to, da je ureditev ENP rezultat prava Unije), kot je to v zadevi *Ardic*. Zaporna kazen za prvo kaznivo dejanje je izvršljiva le zaradi obsodbe pritožnika v nenavzočnosti za drugo kaznivo dejanje in posledične izdaje sklepa o izvršitvi. Čeprav je bil sklep o izvršitvi ločena sodna odločba, se zdi, da je bil formalnost, ker je glede [...] (ni prevedeno) na obsodbo [pritožnika] za drugo kaznivo dejanje videti, da okrožno sodišče ni imelo diskrecijske pravice in je moralo odrediti izvršitev pogojne obsodbe. Zato je bila v bistvu obsodba za drugo kaznivo dejanje odločilna za sprožitev aktiviranja predhodno pogojno odložene zaporne kazni pritožnika za prvo kaznivo dejanje. Drugače ne bi obstajala izvršljiva zaporna kazen, za katero bi se lahko odredila predaja na podlagi ENP. V tem okviru je pritožnik navedel, da tako kot sodišča v tem primeru ne bi priznala ali uveljavila obsodbe v nenavzočnosti v zvezi z drugim kaznivim dejanjem (zaradi določb člena 4a/člena 45) – in tukaj pritožnik opozarja na dejstvo, da Poljska iz nepojasnjenih razlogov ni zahtevala njegove predaje za navedeno kaznivo dejanje –, navedene obsodbe tudi ne bi smela priznati ali uveljaviti za namene njegove predaje za prvo kaznivo dejanje.
- 29 Ob predpostavki, da člen 4a/člen 45 prepoveduje predajo pritožnika zaradi prestajanja kazni, ki mu je bila izrečena na podlagi sojenja in obsodbe v njegovi nenavzočnosti za drugo kaznivo dejanje, bi bilo nenavadno [...] (ni prevedeno), če bi lahko bil predan zaradi prestajanja kazni, ki mu je bila izrečena za prvo kaznivo dejanje, pri čemer je navedena kazen izvršljiva le zaradi [...] (ni prevedeno) iste obsodbe v nenavzočnosti.
- 30 Po mnenju tega sodišča sodna praksa ESČP, upoštevana v zadevi *Ardic*, kot je odločitev v zadevi *Boulois* proti Luksemburgu [...] (ni prevedeno), tega vprašanja dejansko ne obravnava. V zadevi *Boulois* ni šlo za aktiviranje pogojne obsodbe zaradi poznejše obsodbe. Nanašala se je na odločitve glede začasnega izhoda iz zapora, pogojnega odpusta in premestitve iz zapora, ki jih je sprejela uprava za zapore v Luxembourg. Nasprotno pa v tej zadevi ni dvoma, da se je člen 6 uporabljal za sojenje, obsodbo in izrek kazni pritožniku za drugo kaznivo dejanje. Kot je že bilo navedeno, kaže, da je bila navedena obsodba odločilna za izvršitev pogojne obsodbe, izrečene pritožniku za prvo kaznivo dejanje. Vsebinsko gledano je navedena obsodba sprožila izvršitev kazni.
- 31 V teh okoliščinah se temu sodišču zdi sporno, da je sklep o izvršitvi tako tesno povezan z obsodbo za drugo kaznivo dejanje, da mora kršitev člena 6(1), ki vpliva na navedeno obsodbo, vplivati tudi na navedeni sklep o izvršitvi. Odločitvi ESČP v zadevah *Bohmer* proti Nemčiji in *El Kaada* proti Nemčiji tak argument verjetno podpirata. V nasprotju z zadevo *Boulois* in drugimi organi iz zadeve *Ardic* so se navedene odločitve nanašale na izvršitev pogojne obsodbe na podlagi storitve poznejšega kaznivega dejanja. Čeprav je bilo dejansko stanje drugačno, ker so sodišča izdala naloge za izvršitev na podlagi ugotovitve krivde, ki ni temeljila na pravnomočni obsodbi na podlagi kazenskega postopka – s čimer je bil kršen člen 6(2) EKČP –, je v primeru pritožnika, tako kot sta bili odločitvi o izvršitvi v

zadevah Bohmer in El Kaada protipravni, ker sta obe temeljili na ugotovitvi krivde, s čimer je bil kršen 6(2) EKČP, sklep o izvršitvi [...] (ni prevedeno) protipraven, ker je temeljil na ugotovitvi krivde – obsodbi za drugo kaznivo dejanje –, s čimer je bil kršen člen 6(1) EKČP. V zadnjem navedenem in tudi prvo navednem primeru je bila verjetno „*prikrajšanost, izenačena s kaznijo*“, to je preklic odloga zaporne kazni na podlagi prvotne obsodbe, posledica „*novega kaznivega dejanja*“ (sodba Bohmer, točka 66).

- 32 Sodbi Bohmer in El Kaada je tako mogoče razumeti tudi tako, da podpirata širše načelo v smislu, da kadar se zahteva izvršitev pogojne obsodbe zaradi storitve poznejšega kaznivega dejanja, mora odločitev o izvršitvi temeljiti na ugotovitvi krivde v skladu s členom 6 EKČP.
- 33 Kar v obravnavanem primeru zadeva resnost morebitne neskladnosti, iz sodne prakse ESČP izhaja, da lahko obsodba v nenavzočnosti brez možnosti poznejše ponovne odločitve o dejanski in pravni utemeljenosti obtožbe načeloma pomeni „*očitno odrekanje sodnega varstva*“ in se torej lahko na podlagi člena 6 „*izjemoma*“ uveljavlja na podlagi odločitve o izročitvi (ali predaji). Tako stališče se odraža v samem členu 4a, saj izrecno pooblašča sodišča izvršitvene države, da zavrnejo predajo, če je „*sojenje, ki se zaključi z odločbo*“ (kot se je razlagal navedeni izraz) potekalo v nenavzočnosti v okoliščinah, ki pomenijo kršitev člena 6(1). Obsodbe v nenavzočnosti se pravzaprav štejejo za resne zadeve, ki vključujejo bistvene norme kazenskega pravosodja in temeljne pravice ter upravičujejo skrajni korak zavrnitve predaje. Zlasti v zadevah, ki spadajo na področje uporabe člena 4a, se od države izvršiteljice ne zahteva, da odpravo kršitve člena 6 prepusti sodiščem odreditvene države.
- 34 V zvezi s področjem uporabe člena 4a(1) Okvirnega sklepa to sodišče meni, da je sporno, da v okoliščinah, kot so te, ki so predstavljene v tej zadevi, vsebinska utemeljitev pravic, ki jih ima zahtevana oseba na podlagi člena 6 (in njenih pravic na podlagi členov 47 in 48 Listine), zahteva, da je treba pojem „*sojenje, ki se zaključi z odločbo*“ razumeti, kot da vključuje poznejše kazenske postopke, ki pripeljejo do obsodbe, če je bila zadevna obsodba odločilna za izvršitev predhodne pogojne obsodbe, v zvezi s katero se zahteva predaja.
- 35 Čeprav bi se s tem razširila kategorija upoštevene „odločbe“ za namene člena 4a(1), to verjetno ne bi škodovalo ali ogrozilo učinkovitosti mehanizma evropskega naloga za prijetje v okoliščinah, v katerih so države članice vsekakor že dolžne upoštevati člen 6(1) EKČP v svojih kazenskih postopkih. Zato se ne zdi, da bi bilo, kadar pogojno obsodbo sproži poznejša obsodba, odreditveni državi naloženo neupravičeno breme, če bi morala ugotoviti, da je bila zahtevana oseba navzoča na sojenju, ki se je končalo z navedeno obsodbo (in, če je ustrezno, na obravnavi za izrek kazni), ali da so bile, če ni bila navzoča, njene pravice iz člena 6 sicer upoštevane.
- 36 Sodišče v teh okoliščinah ne more ustrezno ugotoviti, da je v sodbi Ardic nedvoumno izključeno sprejetje ugovorov, ki jih pritožnik navaja zoper predajo,

tako da glede na svoje pomisleke in ob upoštevanju temeljnega pomena vprašanj ter potrebe po jasnosti in gotovosti glede obsega zadevnih obveznosti odreditvene in izvršitvene države v tem okviru meni, da je primerno, da se Sodišču predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 37 Sodišče postavlja ta vprašanja za predhodno odločanje. Odvisno od odgovora na prvo vprašanje morda ne bo treba obravnavati naslednjih vprašanj:

„1. Če se predaja zahtevane osebe zahteva zaradi prestajanja zaporne kazni, ki je bila sprva odložena, pozneje pa odrejena za izvršitev zaradi obsodbe zahtevane osebe za novo kaznivo dejanje, ali so v okoliščinah, v katerih je bil nalog za izvršitev obvezen zaradi navedene obsodbe, postopki, ki so pripeljali do navedene poznejše obsodbe, in/ali postopki, ki so pripeljali do izdaje naloga za izvršitev, del ,sojenja, ki se je zaključilo z odločbo‘ za namene člena 4a(l) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ?

2. Ali ima v okoliščinah iz vprašanja 1 zgoraj izvršitveni pravosodni organ pravico in/ali dolžnost preveriti, ali so bili postopki, ki so pripeljali do poznejše obsodbe, in/ali postopki, ki so pripeljali do naloga za izvršitev, pri čemer so vsi potekali v nenavzočnosti zahtevane osebe, izvedeni v skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter zlasti, ali je nenavzočnost zahtevane osebe v teh postopkih vključevala kršitev pravic do obrambe in/ali pravice zahtevane osebe do poštenega sojenja?

3.(a) Ali ima v okoliščinah iz vprašanja 1 zgoraj, če je izvršitveni pravosodni organ prepričan, da postopki, ki so pripeljali do poznejše obsodbe in naloga za izvršitev, niso bili izvedeni skladu s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter zlasti, da je nenavzočnost zahtevane osebe vključevala kršitev pravic do obrambe in/ali pravice zahtevane osebe do poštenega sojenja, izvršitveni pravosodni organ pravico in/ali dolžnost, (a) da zavrne predajo zahtevane osebe, ker naj bi bila taka predaja v nasprotju s členom 6 Konvencije in/ali členom 47 in členom 48(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in/ali (b) da od odreditvenega pravosodnega organa zahteva, naj kot pogoj za predajo zagotovi jamstvo, da bo zahtevana oseba po predaji upravičena do ponovnega sojenja ali pritožbe, pri čemer bo imela pravico sodelovati v postopku, ki omogoča ponovno vsebinsko presojo zadeve skupaj z novimi dokazi in ki lahko pripelje do razveljavitve prvotne odločitve v zvezi z obsodbo, ki je pripeljala do naloga za izvršitev?

(b) Ali je za namene vprašanja 3(a) zgoraj upoštevno merilo, ali bi bila s predajo zahtevane osebe kršena bistvena vsebina njenih temeljnih pravic na podlagi člena 6 Konvencije in/ali člena 47 in člena 48(2) Listine, in ali v tem primeru dejstvo, da so bili postopki, ki so pripeljali do poznejše obsodbe in naloga za izvršitev, izvedeni v njeni nenavzočnosti, in da v primeru predaje zahtevana oseba ne bo imela pravice do ponovnega sojenja ali pritožbe, izvršitvenemu

pravosodnemu organu zadostuje za sklepanje, da bi bila s predajo kršena bistvena vsebina navedenih pravic?“

Končne [ugotovitve]

- 38 Pritožbeni postopek se prekine do odločitve Sodišča Evropske unije o teh vprašanjih. Ker je pritožnik trenutno izpuščen proti varščini, po mnenju tega sodišča ni treba predlagati, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem ali hitrem postopku.

[...]

(ni

prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT

PRILOGA – ČLEN 45 ZAKONA IZ LETA 2003

45. – Oseba se na podlagi tega zakona ne preda [...] (ni prevedeno), razen če so v primeru evropskega naloga za prijete v nalogu navedene zadeve, zahtevane v podtočkah 2, 3 in 4 točke (d) obrazca naloga v Prilogi k Okvirnemu sklepu [...] (ni prevedeno), kot je navedeno v preglednici v tem členu.

PREGLEDNICA

(d) Navedite, ali je bila oseba osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo:

1. Da, oseba je bila osebno navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.
2. Ne, oseba ni bila navzoča na sojenju, ki se je zaključilo z odločbo.
3. Če ste označili okence pod točko 2, potrdite, katera od naslednjih trditev je resnična:

3.1a oseba je bila osebno povabljen dne [...] (dan/mesec/leto) in tako obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in je bila obveščena, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

3.1b oseba ni bila osebno povabljen, temveč je bila kako drugače dejansko uradno obveščena o predvidenem datumu in kraju sojenja, ki se je zaključilo z odločbo, in sicer tako, da je mogoče nedvoumno sklepati, da je bila zadevna oseba seznanjena z načrtovanim sojenjem, obveščena pa je bila tudi, da se odločba lahko izreče, če se sojenja ne udeleži;

ALI

3.2 oseba je bila seznanjena z načrtovanim sojenjem in je pooblastila pravnega zastopnika, ki ga je imenovala sama ali ga je imenovala država, da jo zastopa na sojenju, in jo je ta zastopnik na sojenju dejansko zastopal;

ALI

3.3 osebi je bila odločba vročena dne [...] (dan/mesec/leto) in je bila izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči in ki lahko pripelje do zavrnitve prvotne odločbe, ter

oseba je izrecno izjavila, da ne izpodbija odločbe;

ALI

oseba v ustreznem roku ni zahtevala ponovnega sojenja ali ni vložila pritožbe;

ALI

3.4 osebi odločba ni bila osebno vročena, ampak

– bo osebi ta odločba osebno vročena nemudoma po predaji,

in

– bo oseba po vročitvi odločbe izrecno obveščena o pravici do ponovnega sojenja ali pritožbe, v kateri ima pravico sodelovati, ki omogoča, da se vsebina zadeve skupaj z novimi dokazi ponovno preuči in ki lahko pripelje do razveljavitve prvotne odločbe, in

– bo oseba obveščena o roku, v katerem mora zahtevati ponovno sojenje ali vložiti pritožbo, ki znaša [...] dni.

4. Če ste označili polje pod točko 3.1b, 3.2 ali 3.3 zgoraj, prosimo, da navedete informacije o tem, kako je bil izpolnjen zadevni pogoj.“